

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:069554
Datë: 19.12.2024
Numri i dokumentit: 06624659

Ac.nr.3286/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, Departamenti i Përgjithshëm, në kolegjin e përberë nga gjyqtarët Qerim Ademaj, kryetar i kolegjit, Bujar Muzaqi dhe Faton Ademi, anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit A.D, nga fshati C....., Komuna e K....., të cilën e përfaqëson sipas autorizimit avokati A.K nga M....., kundër të paditurës Komuna e Malishevës– Drejtoria Komunale e Arsimit, për kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës e paraqitur kundër aktgjyqimit të Gjykatës Themelore në Gjakovë – Dega në Malishevë, C.nr.206/21, të datës 12.04.2023, në seancën e kolegjit, të mbajtur me datë 19.12.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Komuna e Malishevës - Drejtoria Komunale e Arsimit DKA, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjakovë – Dega në Malishevë, C.nr.206/21, i datës 12.04.2023, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar, C.nr.206/21, të datës 12.04.2023, ka vendosur si në vijim: *“I. APROVOHET në tërësi si e bazuar kërkesepadia e paditësit A.D nga fshati C....., Komuna e K.....*
II. DETYROHET e paditura Komuna e Malishevs - Drejtoria e Arsimit që ne emër të shpenzimeve të udhëtimit t'ia paguaj paditësit A.D per 831 dite pune per periudhën 2017- 2022 te perlllogaritur nga 2.80 euro në do dite pune ne 70% te biletës t'ia paguaj shumen prej 2,326.80 euro, me kamate prej 8% nga dita e parashtrimit te padise date 06.04.2021, e deri ne permbushjen definitive te detyrimit te giitha keto ne afatin prej 7 ditesh nga dita e plotfuqishmerise se aktgjyqimit, nën kercenimin e permbarimit të detyrueshem.

IV. DETYROHET e paditura që paditesit t'ua kompensoje shpenzimet e procedurës dhe atë ne emer të parashtrimit të padisë në shumën prej 104.00 euro, ne emer të precizimit të padisë shumën prej 104.00 euro dhe ne emer të takses gjyqësorë shumën prej 21.00 euro.

Kundër këtij aktgjykimi e paditura, përmes të autorizuarit të saj, brenda afatit ligjor ka paraqitur ankesë, duke e atakuar aktgjykimin e goditur për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën dhe ta prishë aktgjykimin e ankimuar dhe të hedhë poshtë padinë e paditësit ose të njëjtin ta ndryshoj ashtu që lënda ti kthehet gjykatës së shkallës së parë në rigjykim dhe vendosje.

Përgjigje në ankesë ka parashtruar i autorizuarit i paditësit me të cilën i ka propozuar Gjykatës së Apelit që ankesën e të paditurës ta refuzoj si të pabazuar ndërsa aktgjykimin e atakuar ta vërtetoj.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194, 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se paditësi përmes përfaqësuesit të autorizuarit të tij, në këtë gjykatë me datë 06.04.2021, ka paraqitur padi për kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit kundër të paditurës Komuna e Malishevës-Drejtoria e Arsimit, ndërsa me parashtrësën e datës 18.01.2023 ka kërkuar kompensimin për periudhën nga data 18.04.2017 e deri me datë 21.11.2022, ka realizuar gjithsejtë 831 ditë të pranisë në punë për të cilat kërkon kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit, ku për çdo ditë pune, e njëjti udhëton përmes transportit urban nga fshati K..... për në F..... K....., për të cilat ditë kërkon kompensim pasi që asnjëherë nuk është kompensuar nga e paditura, me propozim që e njëjta të aprovohet si e bazuar kërkesëpadija e paditësit në shumën e përgjithshme prej 2.326,80 € të gjitha këto me kamatë ligjore prej 8% prej paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore.

Gjykata e shkallës së parë, duke vepruar sipas padisë së paditësit, precizimit të saj, jashtë seancës, ka nxjerrë aktgjykimin e ankimuar C.nr.206/21, të datës 12.04.2023, me të cilin e ka aprovuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur si në dispozitiv të aktgjyqimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjyqimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë, ka theksuar se mes palëve nuk ishte kontestues fakti se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura. Gjykata e shkallës së parë përmes vërtetimit të lëshuar nga e paditura mbi ditët e prezencës në punë të paditëses lidhur me shpenzimet e udhëtimit vërtetoi faktin se sipas vërtetimit me Nr.prot.320, i datës 13.03.2020 dhe vërtetimi Nr.1/22, të datës 23.11.2022, paditësi nga data 18.04.2017 e gjerë me datën 21.11.2022, ka realizuar gjithsejtë 831 ditë pune për të cilat kërkon kompensimin e udhëtimit, ndërsa me vërtetimin e lëshuar nga Agjensia e Udhëtimit "P.....", me datë 26.02.2021, vërtetohet se paditësi për çdo ditë të punës udhëton nga fshati K..... për në F..... K..... Të cilat vërtetime gjykata i pranoi si provë materiale, në kuptim të Nenit 329 par.1 të LPK-së, ngase vërtetimi për ditët e prezencës në punë të paditësit është dokument i lëshuar nga vet e paditura, respektivisht institucionet shkollore që veprojnë në kuadër të

paditurës, brenda fushëveprimit të saj. Andaj, vërtetimet si provë me të cilin vërtetohen faktet lidhur me ditët e prezencës në punë dhe lidhur me udhëtimin e paditësit, gjykata u'a fali besimin e plotë.

Pretendimet e të paditurës lidhur me parashkrimin e kërkesës së paditësit, i konsideroi të pa bazuara ngase paditësi padinë e ka parashtruar në periudhën në të cilën ishte në fuqi Kontrata Kolektive, gjegjësisht Kontrata Kolektive e datës 18.04.2017, ndërsa nga shkresat e lëndës konstatohet se paditësja padinë e ka parashtruar në të njëjtën periudhë që përkon me kontratën kolektive të vitit 2017 dhe të vitit 2021, e që për rrjedhojë në rastin konkret nuk ka parashkrim të kërkesës, dhe nga kjo gjendje faktike ndërlidhur me dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, sa i përket kërkesave neni 87 lidhur me afatin e parashkrimit përcaktohen se *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”*.

Lidhur me mënyrën e vendosjes vendimin e bazoi në nenin 35 paragrafi 5 të Kontratës Kolektive Arsimit në Kosovë të datës 18.04.2017 dhe datës 22.01.2021. Për kamatën ka vendosur konform nenit 382 paragrafi 1 dhe 2 të LMD-së bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020 dhe vendimi për shpenzimet e procedurës kontestimore është bazuar në nenin 452 paragrafi 1 të LPK-së.

Gjykata e Apelit e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe as në shkeljet nga neni 182 par.2, pika b), g), j), k) dhe m) të LPK-së dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të së drejtës materiale, për të cilat Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të paditurës se aktgjykimi i atakuar është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika e), se është vendosur për kërkesën sipas padisë të ngritur pas afatit të përcaktuar me ligj dhe pika n), se nuk ka dhënë arsye bindëse për faktet vendimtare, nuk ka paraqitur qartë se cilat arsye i trajton si të vërteta apo të pavërteta. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, këto pretendime të autorizuarit të paditurës janë të pabazuara për arsye se në bazë të nenit 87 të Ligjit të Punës ku përcaktohet se *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”* në rastin konkret paditësi padinë e ka paraqitur me datën 06.04.2021 dhe nuk kemi jashtafatshmëri të kërkesës, ndërsa dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin duke dhënë arsye të mjaftueshme dhe bindëse lidhur me faktet thelbësore, provat e administruara dhe zbatimin e të drejtës materiale.

Nuk qëndron pretendimi ankimor se aktgjykimi është nxjerr pa u plotësuar kushtet ligjore në kuptim të nenit 398 të LPK-së, sepse në rastin konkret janë plotësuar kushtet e parapara ligjore për marrjen e të njëjtit sipas nenit 152 lidhur me nenin 398 të LPK-se.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejtë e ka vërtetuar gjendjen faktike, nuk është kontestues fakti që paditëses i takon kompensimi për udhëtim pasi që sipas vërtetimit me Nr.prot.320, i datës 13.03.2020 dhe vërtetimi Nr.1/22, të datës 23.11.2022, paditësi nga data 18.04.2017 e gjerë me datën 21.11.2022, ka realizuar gjithsejtë 831 ditë pune për të cilat kërkon kompensimin e udhëtimit, ndërsa me vërtetimin e lëshuar nga Agjensia e Udhëtimit “P.....”, me datë 26.02.2021, vërtetohet se paditësi për çdo ditë të punës udhëton nga fshati K..... për në F..... K..... Të cilat vërtetime gjykata i pranoi si provë materiale, në kuptim të Nenit 329 par.1 të LPK-së, ngase vërtetimi për ditët e prezencës në punë të paditësit është dokument i lëshuar nga vet e paditura, respektivisht institucionet shkollore që veprojnë në kuadër të paditurës, brenda fushëveprimit të saj. Andaj, vërtetimet si provë me të cilin vërtetohen faktet lidhur me ditët e prezencës në punë dhe lidhur me udhëtimin e paditësit.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, për arsye se: Me nenin 90 par. 1 të Ligjit të Punës 03/L-212 i datës 01.11.2010, përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet ndërmjet: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve”*. Me paragrafin 2 të këtij neni, përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në: a) nivel të vendit, b) nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes“*. Me paragrafin 3 të këtij neni, përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në Gjuhën Zyrtare të Republikës së Kosovës”*. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës”*. Me paragrafin 4 përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin për sipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”*. Me paragrafin 5 përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin për sipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive...”*.

Gjykata e Apelit vlerëson se kërkesëpadia e paditësit lidhur me kompensimin e ushqimit dhe kompensimin e udhëtimit gjen mbështetje në nenin 35 par.5 të Kontratës Kolektive të Arsimit ku theksohet se: *“Punonjësve arsimor që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punojnë u paguhen shpenzimet e rrugës 70% të biletave të trafikut urban”*,

Duke pasur parasysh se paditësi i ka ditët e pranisë në punë për periudhën 18.04.2017 deri më datën 21.11.2022 si në dispozitivin e aktgjykimit të ankimuar, ku shihet qartë se paditësit i takon shpërblimi i vendosur dhe se gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe në përputhje me Kontratën Kolektive të Arsimit, lidhur me të drejtën e paditësit për kompensimin e udhëtimit për faktin se i padituri ka vepruar në kundërshtim me nenin e sipërcituar, duke mos ia kompensuar paditësit shpenzimet e udhëtimit që iu takojnë, sipas KKA-së, e që ky aktgjykim pa shqyrtim kryesor të çështjes është marrë drejtë nga gjykata e shkallës së parë pasi që janë plotësuar kushtet e parapara ligjore për marrjen e të njëjtit sipas nenit 398 të LPK-së, prandaj i njëjti vërtetohet në tërësinë e tij.

Me nenin 46 paragraf 1 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, përcaktohet se: *“MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht për ti informuar dhe ndihmuar komunat që të bëjnë*

planifikimin me kohë të buxhetit dhe kostos financiare për zbatimin e dispozitave të nenit 35 paragrafët 5, 7 dhe 9.”

Nga interpretimi i këtyre dispozitave ligjore Gjykata e Apelit erdhi në përfundim se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vërtetuar se në këtë rast ekziston detyrimi juridik - civil, ndaj paditësit në emër të pagesës për kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit, për arsye se me nenin 245 paragraf 1 të LMD-së, përcaktohet se: *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkoj përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë lidhur me kamatën e gjykuar drejtë ka vendosur duke u bazuar në nenin 382.2 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve dhe bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020.

Vendimi mbi shpenzimet e procedurës është në përputhje me veprimet e ndërmarra në këtë çështje juridike kontestuese dhe në pajtim me dispozitat e nenit 452.1 të LPK-së.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 paragraf 1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.3286/2023, me datë 19.12.2024

Kryetar i kolegjit - Gjyqtari
Qerim Ademaj, d.v